

...του...
6) Διανείμει πρώτης έγκρατιστάσεως εκ του ΤΣΑΥ εκ πενήτηντα χιλιάδων (50.000) δραχμ. επί επιτοκίω 4%, εξαφλητέου τοκοχρεωλυτικού εις 60 ίσας μηνιαίας δόσεις.
2. Η υπό του ΤΣΑΥ παρεχομένη ήμισια σύνταξις απονέμεται έξω μόνον εις τους φαρμακοποιούς τους διατηρούτας ιδιότητα φαρμακείου ή λειτουργία εις περιφέρειας περί αν ή προηγουμένη παραγρ. 1 και επ' όσει διοική ή λειτουργία αύτη.
3. Εάν ή λαβών δόσειον κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου φαρμακοποιός έχων ατελείη τόν Δήμον ή τήν Κοινότητα εις τήν οποίον έγκρατιστάθη και ένεκα τής όμοιας έγκρατιστάσεως έτιχε δώσεια και κλείσει τό φαρμακείον πρό τής περόδου πενταετίας από τής δανειοδοτήσεως ή σφειλόμενα δόσεια του δανείου καθίστανται άνοιχτά και ληξιπρόθεσμα, δύναται δέ τό δόσειον να είσπραχθή ως δημόσιον έσοδον έντολή του ΤΣΑΥ.

Άρθρον 5.

Μεταβίβασις φαρμακείων.

1. Αναγορεύεται και είναι άκυρος ή μεταβίβασις τής άδειας ίδρύσεως φαρμακείου.
2. Η έν χρεια διατελούσα σύζυγος, τά άνήλικα έρρενα και τά άγαμαθήλια τέκνα του άποθανόντος φαρμακοποιού έπιστήμονος ή μη, έχοντες έν νομίμω λειτουργία φαρμακείον, καλούμενα κατά τήν νόμιμον αύτών τάξιν εις τήν κληρονομίαν αύτου, δύναται νά διατηρήσουν τούτο έν λειτουργία επί πενταετίαν από του θανάτου του άποδίδσαντος.
Παραβούσης τής πενταετίας άπόλλυσιν αύτοι όριστικήσ πάν δικαίωμα, κλείεται δέ τό φαρμακείον ληούσης αύτοδικαίας τής Ισχύος τής άδειας.
3. Δικαίωμα κληρονομίας άναγνωρίζόμενον υπό προϊούσαντων νόμων όπως διατηρήσουν έν λειτουργία κληρονομικόν φαρμακείον επί χρόνον μακρότερον του έν τή προηγουμένη παραγράφω όριζόμενου εξακολουθεί να Ισχύει επ' όσον ή κληρονομία επήχη πρό τής δημοσιεύσεως του παρόντος και δέν έχει λήξει ο χρόνος δι' έν προσβλέπεται ή διατήρησις του φαρμακείου έν λειτουργία επ' όνοματι τών κληρονομών.
4. Αι διατάξεις περί άποχρεωτικού διορισμού άποθανόντων φαρμακοποιών διά τός περιπτώσεις τής παρ. 2 εξακολουθούν να Ισχύουν.
5. Έν περιπτώσει άργίας κληρονομικόν φαρμακείον ή κληρονομική φαρμακοποιήσις πλέον τών 6 μηνών άδεια τής άρμόδιας άρχής επιβάλλεται δι' άποφάσεως του Υπουργού Κοινωνικής Προνοίας, διά τήν περιφέρειαν τής τούς διοικήσεως Πρωτευούσης ή του οικείου Νομαρχου διά τός λοιπές περιφέρειας, ή ποιή τής όριστικής άνακήρυξεως τής άδειας ίδρύσεως αύτων.

Άρθρον 6.

Φαρμακοποιήσις.

1. Αι διατάξεις του άρθρου 1 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται άναλόγως και επί τής χορηγήσεως άδειών ίδρύσεως φαρμακοποιών.
2. Αι διατάξεις του άρθρου 5 του παρόντος Ισχύουν άναλόγως και επ' φαρμακοποιών.

Άρθρον 7.

Διευθυντάι Φαρμακείων κλπ.

Οί άναλογιδόντες τήν άποφάσεως Διευθυνσιν φαρμακείων, φαρμακοποιήσιμν, αντιπρόιου, έργοστασίω ή έργοστηρίου φαρμακευτικών προϊόντων ως και ύπν αντιπροσωπείας φαρμακευτικών οικων εξωτερικού φαρμακοποιου, όλον όπι πληρούν τός προϋποθέσεις τών παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 1 του παρόντος.

Άρθρον 8.

Πρατήρια και ύποαντιπροσωπείαι φαρμάκων.

1. Βιομήχανοι και ποσασκευσταί έν γίνεται φαρμακευτικών προϊόντων άδύνατον πρατήρια διαθέσεως τών προϊόντων των άποχρεούτων επ' άνωθεσί τήν Διεύθυνσιν αύτων εις έπιστήμονα φαρμακοποιόν ή χημικό. Τήν αύτην ύπό χρείσιν έχουν και οί αντιπρόσωποι φαρμακευτικών οικων του εξωτερικού διά τός ύπ' αύτων ίδρυόμενες ύποαντιπροσωπείας.
2. Η Ιδιότης του φαρμακοποιού ή χημικού Διευθυντού πρατηρίου ή ύπο αντιπροσωπείας είναι άσπυρόδωτος πρός πάσαν δημοσίαν, δηματικήν, κοινοτική ή άρμόδιον έν Ιδιοτικήν θέσιν, εφαρμόζόμενα επ' αύτων τών διατάξεων του άρθρου 33 του νόμου 5607/1932.
3. Τήν πρόσληψιν Διευθυντών πρατηρίων και ύποαντιπροσωπειών άφαιρεί κατά τά έν άρθρω 1 παράγραφον 1 του παρόντος όριζόμενα, ο Υπουργός ο Νομαρχός.
4. Οί παραβάται του παρόντος άρθρου τιμωρούνται δι' άποφάσεως ή Υπουργού Κοινωνικής Προνοίας διά ποιήσιν προσωπίου μέχρι εύκοισ χιλιάδης (20.000) δραχμών δυναμένη να πρόση μέχρι του πεντασηχούστον έν περιπτώσει ύποτροπής, τών παρανομών λειτουργούντων πρατηρίων και ύποαντιπροσωπειών κλειομένων δι' άποφάσεως του αύτου Υπουργού ή του οικείου Νομαρχου κα περίπτωσης.
Άρθρον 9.
Μεταβατικά διατάξεις.

Καταργούνται από τής Ισχύος του παρόντος:
α) Άπασαι οί Ισχύουσαι διατάξεις περί χορηγήσεως άδειών ίδρύσει φαρμακείων και φαρμακοποιών δόσεια του πληθυσμού του Δήμου ή τής Κοινότητος ή τής Πόλεως.
β) Το άρθρω 1 και 6, ή παράγραφος 5 του άρθρου 18 ως και ή παράγραφος 1 του άρθρου 19 του ν. 5607/1932.
γ) Το άρθρων 2, ως έτροποποιήθη και συμπληρώθη μεταγενεστέρως κα τό άρθρων 8 του Α.Ν. 751/1937, κερι μεταρρυθμίσεως διατάξεων τών φαρμακευτικής νομοθεσίας.
δ) Το άρθρων 3, ως έτροποποιήθη και συμπληρώθη μεταγενεστέρως 1 και ή παρ. 1 του άρθρων 5 του Ν.Δ. 363/1941 κερι συμπληρώσεως διατάξεων τής Φαρμακευτικής Νομοθεσίας.
ε) Το άρθρων 9 του Ν.Δ. 171/1946 κερι τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων κερι Φαρμακευτικών Συλλόγων και Φαρμακείων.
ςτ) Το άρθρων 1 παρ. 1 και 2, ως και τό άρθρων 11 του Α.Ν. 772/19 κερι συμπληρώσεως και τροποποιήσεως ένίων διατάξεων κερι άδύσεως και πιθευρόσεως φαρμακείων.
ζ) Η παρ. 2 του άρθρων 6 του Α.Ν. 381/1946 κερι άήφως εύεργατικ μέτρων ύπέρ τών έν πολλόν παθέντων φαρμακοποιών.
η) Ο Ν. 2451/1953 κερι άήφως ευεργατικών έτρων ύπέρ τών έλεδρ φαρμακοποιών και συμπληρώσεως διατάξεων τών περί φαρμακείων και φαρμακοποιών νομοθεσίας.
θ) Αι παράγραφοι 7 και 8 του άρθρου 9 ως και ή παρ. 7 του άρθρου 1 του Ν. 4111/1960 κερι τροποποιήσεως και συμπληρώσεως κερι Υγειονομικών Συλλόγων, Ιατρικών, Ποσασκευτικών, Εργοστασίων, σφολιστίας Υγειονομικών Φαρμάκων και τών περί Ιατρικής έν γίνεται Αντιλήψεις και Δημόσιας Υγείας διατάξεων.
ι) Το άρθρων 1 του Ν.Δ. 3626/1956 κερι άντικοπιότητας του άρθρου 13 του Ν.Δ. 171/1946 κερι τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων περί Φαρμακευτικών Συλλόγων και Φαρμακείων.
ια) Το άρθρων 35 του Ν.Δ. 3893/1958 κερι τροποποιήσεως άν πε Ιατρικών Συλλόγων και τών άλλων διατάξεων.
ιβ) Η παρ. 2 του άρθρων 25 του Ν. 3796/1957 κερι 6 αδοθήσεως κ ένιάδεις προσωπικού κατέχοντες προσωρινός θέσεις του άρθρου 5 του άπό 1 Α.1954 Β. Δ. κερι έφαρμογής του άρθρων 1 του Ν.Δ. 2500/1953 επί τούτων οικιακού τών Υπηρεσιών του Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας κλπ. κλπ.
ιγ) Πάσα γενική ή ειδική διατάξει άντικειμένη εις τός διατάξει του παρόντος νόμου ή άλλως ρυθίζόμενα θέματα διατίθεμενα επ' αύτου.

Άρθρον 10.

Κυβερνοποιήσις νομοθεσίας περί φαρμακείων.

Διά Β. Διατάγματος, έκδιδόμενον τή προέσι του Υπουργού Κοινωνικής Προνοίας, δύναται νά κυβερνοποιή εις ένισιον κείμενον ή Ισχύουσα φαρμακευτική νομοθεσία (κερί φαρμάκων, φαρμακοποιών, φαρμακοποιών, πατηρί φαρμάκων, άδειας άσκήσεως επαγγέλματος φαρμακοποιών) επιτροπής ή άλλων άεργά τών άρθρων, τής θέσεως ύποψίλου επί έκαστον άρθρω, 1 διαρτήσεως τής όλης ες ιρηνοα και κελόδια υπό έδικούς τίτους και ή πραγματοποιήσεως φαρμακικής βελτιώσεως άνω μετοβόλης τής έννοιας του κείμενου.

Αν Αθήναις τή 26 Αυγούστου 1968

Έν Όνόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΕΙΛΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α' ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β' ΑΝΘ. ΠΑΤΙΑΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ 10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1968

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΓΙΑ ΑΡΙΘ. 517

Περί άπελευθερώσεως επαγγέλματος φαρμακοποιού και συμπληρώσεως διατάξεων τινών τής Φαρμακευτικής Νομοθεσίας.
(Τεύχος Α', 28.8.1968, Άρ. Φ. 188)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προέσι του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άνεφάρμοσεν και διατάσσεν:

Άρθρον 1.

Άδεια ίδρύσεως φαρμακείων.

1. Η άδεια ίδρύσεως φαρμακείου χορηγείται διά μέν τήν περιφέρειαν τής τούς Διοικήσεως Πρωτευούσης δι' άποφάσεως του Υπουργού Κοινωνικής Προνοίας, διά τούς λοιπούς δέ Δήμους ή Κοινότητες τής Χώρας, δι' άποφάσεως του οικείου Νομαρχου. Περιλήψης τής όθτω χορηγηθήσεως άδειας δημοσιεύεται εις τό Β' τεύχος τής Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως.
2. Διά τήν άπόκτησιν τής άδειας ίδρύσεως φαρμακείου άνοιείται όπωσ δ αλίων κείνησι τά έξής προσόντα:
α) Τήν Ελληνικήν Ιθαγένειον.
β) Πυχίον Φαρμακευτικής Σχολής και άδειαν άσκήσεως τής Φαρμακευτικής έν Ελλάδι.
γ) Να έχη έκκληρώσει τός στρατιωτικός του άποχρεώσεως ή νά έχη νομίμως άναλλογή τούτων.
δ) Να μη έχη καταδικασθή εις ολανόηποτε ποινήν επί κλοπή, ύπερβίσει, άνάτη, έκδίσει, πλαστογραφία, έγκλήματι κατά τών ήδών, συκοφαντική δυσφήμισις, διά πράξεις άναγομένης εις τήν άσκησην του φαρμακευτικού επαγγέλματος, κίβδηλεια, παραχρησία, παραδόσει τών διατάξεων περί νορκωτικών, ή νά μη έχη καθ' ύποκοπήν καταδικασθή επί πλημμελήματι, συνεπιχομένη στήριχον τών πολιτικών του δικαιομάτων, ή νά μη έχη ποσπερίβηθι διά τελειδίκου δουλείματος επί τινι τών άνωτέρω όδικοημάτων.
3. Δέν χορηγείται άδεια ίδρύσεως φαρμακείου εις φαρμακοποιούς:
α) Λογιδόντας σύνταξιν εκ του Δημόσιου, εκ του ΤΣΑΥ ή εί σιουδήνοσι τέτροσ φορέας κοινωνικής σφολιστίας.
β) Λογιδόντας κατά τήν τελευταίον δεκοσιον άδειαν ίδρύσεως φαρμακείου και μετοβιδόσαντος τούτην ή περαιτηθέντος αύτης.
γ) Τιμωρηθέντας διά παραβάσεις τής φαρμακευτικής νομοθεσίας διό τής ποιήσ τής όριστικής άνακήρυξεως τής άδειας ίδρύσεως του φαρμακείου ή τής φαρμακοποιήσεως.

Άρθρον 2.

Άνελευθέρωσις επαγγέλματος φαρμακοποιού.

1. Έπιφύλασσομένης τής έφαρμογής τών διατάξεων του άρθρου 1 του παρόντος, οδεις έτερος περιορισμός τίθεται διά τήν χορηγήσιν άδειας ίδρύσεως φαρμακείου έν τή περιφέρεια ολανόηποτε Δήμου ή Κοινότητος.
2. Όμογενείς φαρμακοποιοί δύναται νά λάθουν άδειαν ίδρύσεως φαρμακείου έν Ελλάδι, κατά τός διατάξει του παρόντος νόμου, μη Ισχύουσών διά τό άλλων τών διατάξεων τών Ν. Δ) των 437/64, 4378/64 και 4581/66, ως πρός τήν χορηγησιν άδειας ίδρύσεως φαρμακείου.

Άρθρον 3.

Όργάνωσις Φαρμακείων.

1. Διά Β. Δ)τος έκδιδόμενον προέσι του Υπουργού Κοινωνικής Προνοίας δύναται νά καθορίζονται τά τίς έν γίνει άρτανωσες και συγκροτήσεως τών φαρμακείων, Ιδία δέ τό περί του χώρου τών όποιων και' Ισοχίστων πρέπει να κατακαθηδών έκαστον φαρμακείον, τών έπιστήμονων και τεχνικών όργάνων διά τών όποιων πρέπει νά είναι έξοπλισμένον, τών παλαιοτών ειδών κλπ.
2. Η έν παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου ρύθμισις δύναται νά γίνεται άναλόγως του πληθυσμού του Δήμου ή τής Κοινότητος, εις τών όποιων ή τήν όσιον λειτουργία τό φαρμακείον.
3. Μέχρι τής έκδόσεως τών διαταγμάτων τούτων διατηρούνται έν Ισχύϊ οί κείμενα σχετικά διατάξει.

Άρθρον 4.

Διευκολύνσεσις φαρμακοποιών Έπορχίων.

1. Οί μετά τήν δημοσίευσιν του παρόντος Ιδρύοντες φαρμακείον εις περιφέρειαν Κοινότητος ή Δήμου μη άποελουθέντος προτύπουσιν Νομού ως και Δήμου ή Κοινότητος μη κείμενον εις τών νομών Αττικής ή εις τούς τούς Δήμους Θεσσαλονίκης και Πιραιάς δικαιοδοται:
α) Κατά παράλληλον προτάσεια πρός του Τριτάτου Προσκατοβιθέων και